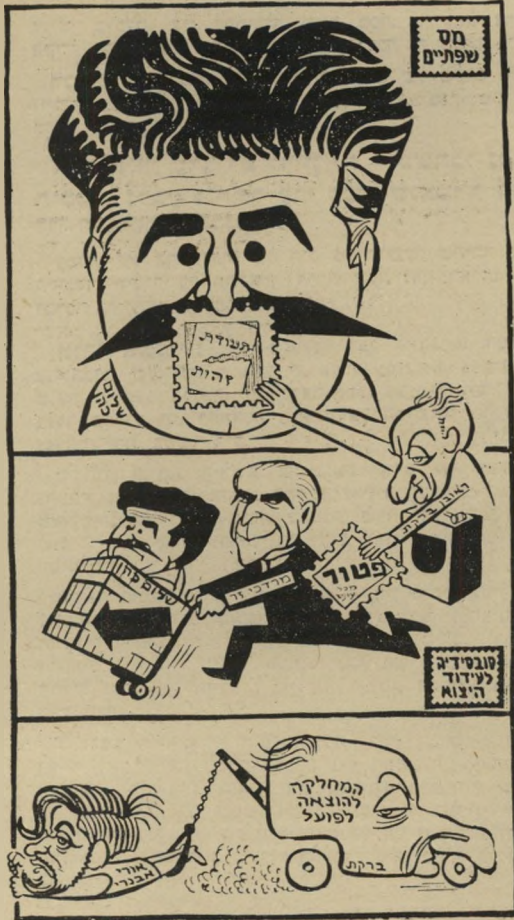

S.O.S.

זאב ב"הארץ" *

מפריע למלא את פקודות גולדה, הוא שווה בעיני היו"ר וסגניו כקליפת השום.

בעת שמיעת עירעורו של שלום כהן על ההחלטה הבלתי-חוקית של ועדת הכנסת להרחיקו מחמש ישיבות הכנסת, אסר ראובן ברקת על הטלוויזיה לצלם את הדיון על העירעור. כשרצתה הטלוויזיה לראיין אותי באותו יום, אסר עליה ברקת לעשות זאת — אפילו מחוץ לכתלי הכנסת! לעומת זאת שידרה הטלוויזיה ראיין עם ברקת עצמו, גדוש האשמות והשמעות נגדנו.

הגשנו הצעה דחופה לסדר היום, לדון בדיווח הטלוויזיה על הכנסת. באותה שעה הגישו שש סיעות אחרות הצעות משלהן על הסדרים בטלוויזיה, רמת השידורים, וכדומה. הנשיאות הכירה בדחיפות כל ההצעות — בעיקר מפני שהסיעות הגדולות רצו להעלות את ההצעות שלהן.

לפי התקנון, חייב הדיון על הצעה דחופה להיערך תוך 24 שעות. אולם הנשיאות קבעה אותו רק כעבור שבוע.

כשבא היום, נתברר שיש תקלה. כיום אחראית על הטלוויזיה גולדה. אבל גולדה אינה רוצה להתעסק בזה. השר ישראל גלילי טרם קיבל לידיו את ענייני הטלוויזיה בממשלה החדשה, בגלל סיכסוך פנימי עם אבא אבן על ההסברה. לא היתה ברירה אלא להביא את גולדה להשיב על ההצעות — וגולדה לא רצתה.

מה עשתה נשיאות הכנסת והחליטה שאין לדון היא פשוט התכנסה והחליטה שאין לדון לפי שעה בכל ההצעות!

מדוע? מפני שבית המשפט העליון דן עתה בשני צווים-על-תנאי בעניין הפעלת הטלוויזיה בשבת. מה נוגע עניין זה להצעות שלנו, שאף אחת מהן לא התייחסה לענייני השבת? מה לשמיטה בהר-סיני?

אין שום קשר, לא להלכה ולא למעשה. אבל כשצריכים לציית לגולדה הגדולה, כל תירוץ טוב.

הנשיאות פשוט החליטה למנוע את הדיון בהצעה של סיעתנו, ובהצעות האחרות, בתירוץ אומלל ואבסורדי זה שאסור לדון בכלל בטלוויזיה, מפני שבית המשפט עוסק בעניין אחר הנוגע לטלוויזיה. (לפי אותו הגיון עקום, אפשר לטעון שאסור לדון בכנסת בתקציב המדינה, מפני שבית המשפט העליון עוסק בתביעה של פלוני לקבל אלף ל"י ממשרד האוצר.)

היתה זאת הפרה גסה, חצופה, של תקנון הכנסת מוצדק היו"ר וסגניו. אבל כך פקדה גולדה.

הכנסת — דואר חבילות

לעומת ענייני חוק, בסחון וטלוויזיה, מותר לדבר על (המשך מעבר לדף)

• הצירוף האמצעי מתייחס לקריאתו של ח"כ מרדכי זר לשלום כהן: "חזור למצריים!". עד היום לא היתה על כך שום התנצלות או גינוי.

ישראל ישעיהו, יו"ר ועדת הכנסת, הודיע לנו כי הוועדה דנה בתלונתנו וכי: —
"הגיעה למסקנה כי בהתאם לאמור בסעיפים 5, 60 ו-61 לתקנון, החלטתו של יו"ר הכנסת, לגבי קביעת תוצאת ההצבעה, היא סופית."

כלומר: למרות שהוכח מעל לכל ספק כי התוצאה היתה מזוייפת, תוצאה זו תישאר בתוקפה ורשומה בדברי הכנסת, מפני שכך קבע היו"ר.

גולדה קיבלה את "הרוב הגדול" שלה — אך אז לכנסת המתנחלת כך!

עוד לפני הדיון באותה הצעת-חוק עתירת בונינות, פנינו רשמית אל יו"ר הכנסת ומחינו על כך שחברו בה יחד תיקון (חיובי) לחוק-השבות ותיקון (זוועתי) לחוק מירשם-התושבים. זוהי תחבולה, שבאה לתת אליבי למצד ביעיכין. תבענו מיו"ר הכנסת להפריד בין שני הדברים, להתייחס אליהם כאל שתי הצעות-חוק שונות, שעליהן תיערך ההצבעה בנפרד.

היה זה מיכתב משפטי מנומק של אמנון זכרונני. ברקת ענה עליו במכתב משפטי, בהשראת משרד-המשפטים, שהביא תקדימים וטענות שלא-לעניין. במכתב שני, שגם הוא נוסח על-ידי אמנון זכרונני, הפרכנו בנקל טענות ותקדימים אלה.

כל בית-משפט היה מקבל את קביעתנו. אבל ראובן ברקת אינו שופט, ושום הגיון משפטי אינו מחייב אותו.

גן-הילדים של גולדה

זה מכבר איבדה הכנסת כל השפעה של ממש על ניהול העניינים הקובעים את חיי המדינה ואזרחיה — ענייני חוק וביטחון.

להלכה הועברו עניינים אלה לוועדת-החוקים-הבטחון. אבל זוהי ועדה פיקטיבית, בה יושבים רק חבריהם של השרים המקבלים את ההחלטות.

אך לפחות תפקיד אחד נשמר עד כה לכנסת. היא יכלה להתווכח מדי פעם על עניינים אלה, לשמש במה לבירור ציבורי, להתמודדות בין דיעות.

השבוע עשתה הממשלה צעד מכריע כדי לחסו גם תפקיד אחרון זה.

הגשנו כמה הצעות דחופות לסדר-היום לדיון במאורעות ה-10 בסתיונים החמורים של הימים האחרונים: ההפצצות לעומק ב-מצרים, טעות אכזרית, ההתייחסות נקשות במינכן, המשבר בירדן, הצעות אלה בוטלו אוטומטית, כשהודיעה הממשלה שהיא תמי סור בעצמה הודעה לכנסת.

ואכן — גולדה מאיר קמה ונאמה. היא לא אמרה אף מילה אחת שלא נאמרה על-ידיה עשרות פעמים בשבועות האחרון. נים לעיתונות החוק והסנים, ב' דיון ובטלוויזיה.

אז היתה צריח לבוא תור הדיון — אבל לא נערך שום דיון.

לפי תקנון הכנסת, נערך דיון כזה אם הוא נדרש על-ידי ה-10 ממשלה עצמה או על-ידי 10 חברי-כנסת. סעיף זה נתקבל כאשר מנתה האופוזיציה בכנסת הרבה מעל ל-40. אך כיום מיס' פר כל חברי-הכנסת שמחוץ ל-10 ממשלה (שרובם כלל אינם אופוזיציוניים בדיעותיהם) אינו מגיע אף ל-20. כלומר: אם הממשלה עצמה אינה מציעה דיון, אין כל אפשרות לערוך דיון.

גולדה נאמה. הממשלה לא הסכימה לדיון. הכנסת כולה הפכה ג'וילדים, השומע בשקט נאום של הגננת.

אחר כך הלכו כל הילדים הטובים הביתה, ובאולם נשארו מלבדנו שבעה חברי כנסת, לדיון בהצעת-חוק הנוגעת לכל מגדלי הפירות בארץ.

גולדה פקדה — הכנסת עוברת לדום

כשאפשר להשתמש בתקנון לשם אישור תוצאות מזוייפות של הצבעה ולשם סתימת פה הכנסת, הרי הוא קדוש. אבל כשהתקנון

בשבוע האחרון קרו בכנסת שורה של מיקי ריב, המעלים בצורה החריפה ביותר את השי אה: האם עדיין שוררת בישראל דמוקרטיה פרלמנטרית?

מיקרים אלה הם רק סימנים חיצוניים להידרדרות הנמשכת מזה זמן רב. אולם כשהם קורים יחד, זה אחר זה, בתקופה של כמה ימים — יש בהם כדי להזעיק כל אדם הגון בישראל, להעמידו על חומרת ההתמוטטות, ואולי להמריצו לקום בעוד מועד להצלת הכנסת.

הצבעה מזוייפת — אבל זה בסדר

כאשר הגישה הממשלה לכנסת את הצעת-החוק המחפירה, שנקראה בפי העם "חוק מיהו יהודי", הודיעה גולדה מראש שהיא תתפטר אם לא יתקבל החוק "ברוב גדול". כדי להבטיח את הרוב הגדול, נעשו דברים נוראים.

לחברי מפלגת העבודה, המתנגדים להצעת-החוק, מטעמי מצפון, נאמר שאסור להם להצביע נגד, אסור להם להימנע, ואסור להם אפילו להיעדר! הם נדרשו בצורה חרימשמעות להופיע ולהצביע נגד הכרתם העמוקה ביותר. לאנשי ל"ע, המתנגדים לחוק בקולילקולות, נאסר להצביע נגדו. הותר להם רק, ברוב חסד, להימנע.

הצבענו לדרוש הצבעה חשאית. לכך דרושות החתימות של 20 ח"כים — ולא נמצאו אף עשרה שהעזו להתוב!

כל זה מהווה סירוס הפרלמנט, הפיכת הח"כים לרובוטים של מנגנון-המפלגה, הפיכת הכנסת לפרלמנט של דמוקרטיה עממית.

אבל בכל זה לא היה די כדי לספק את גולדה.

בעת ההצבעה נערך מניין הקולות על-ידי מזכיר-הכנסת. את החוצאות הודיע יושב-ראש הכנסת, ראובן ברקת, שחזר כמה דקות לפני כן לאולם כדי לנהל את הישיבה בעצמו.

התוצאה היתה מזוייפת.

שוער הכנסת מנהל רשימה של כל הח"כים הנכנסים ויוצאים בבניין הכנסת. זוהי רשימת-נוכחים מדויקת לחלוטין, שמטרתה להשיב לאורחים ולמטלפנים אם ח"כ פלוני

גידור ב"בדר"י

נמצא בבניין או לא. רשימה זו הוכיחה כי מיספר הנוכחים בכניין הכנסת (כלומר, גם מחוץ לאולם) בעת ההצבעה היה קטן בהרבה ממיספר המצביעים שהכריז היו"ר.

מכיוון שמיספר המצביעים נגד החוק (15) ומיספר הנמנעים (23) היה קטן, לא היה כל ספק לגביהם. ברור כי התוצאה המזוייפת מתייחסת למיספר הח"כים שהצביעו בעד החוק — 69.

ח"כ אליעזר שוסטק, הראשון שהצביע על אי-ההתאמה של המיספרים, לא הגיש על כך תלונה רשמית, בהתאם לקו הכללי של קונצרט-מונציו של סיעתו.

סיעתנו פנתה בתלונה רשמית אל ועדת הכנסת, תבעה ממנה לערוך מחדש את הי הצבעה.

וכאן קרה הדבר המזועזע הראשון של השבוע: ח"כ